

[Pitzner.]

hørt det ærede Medlem Hr. Stauning, medens han var Handelsminister, beklage sig over, at han ikke i dette Bankraad havde nogen, han kunde faa Meddelelser fra, og saa tilføiede han: nu er der dog kommet een. Det forekommer mig at være lidt i Retning af en Falliterklæring af en Minister, at han fra et Bankraad, som Ministeriet havde valgt, og hvori der sidder dygtige Folk, ikke kan faa de Oplysninger, han ønsker — men nu var der altsaa kommet een, han kunde faa dem fra. Der kunde naturligvis deri ligge, at den paagældende Minister mente, at han ikke med Tryghed kunde stole paa, hvad Bankraadsmedlemmerne vilde meddele ham, fordi de var af en anden politisk Opfattelse end han, men jeg tror dog, at det i dette Tilfælde vilde være en fejl Betragtning.

Den nuværende Handelsminister har altsaa haft den samme Adgang til gennem de af Staten valgte 6 Medlemmer af Bankraadet at holde sig underrettet om Forholdene, og man skulde jo tro, at naar man befandt sig i en Tilstand som den, der har eksisteret efter den Lov, som paabød Ministeren at komme til Rigsdagen inden den 15. Februar med et Forslag til en Ordning, vilde han i høj Grad samarbejde med dette Bankraad og høre, hvorledes de saa paa Sagen, saa at han kunde faa dets Skøn over, hvad der var bedst for Landmandsbanken og derigennem — indirekte i hvert Fald — ogsaa for Staten.

Nu ved jeg ikke, om det er en forkert Opfattelse af mig, men jeg havde nærmest den Følelse, at den højtærede Minister saa paa dette Bankraad og denne Direktion som nogle Mennesker, han maatte væbne sig imod eller i hvert Fald være meget forsigtig med at regne med, og at han derfor var glad for at have det Udvalg, som var nedsat af ham den 22. Juli 1927, at holde sig til.

Naar vi ser paa, hvem det er, der sidder i Bankraadet — Navnene findes jo i Bemærkningerne til Lovforslaget —, er det jo alle sammen Folk i meget ansete Stillinger, og Folk, som hver især betragtes som meget dygtige. Man skulde for øvrigt undre sig over, at de vilde finde sig i at blive siddende, naar de behandles paa den Maade, som de efter mit Skøn er blevet det. Men med mit Kendskab til i hvert Fald Flertallet af dem — der er nogle, jeg ikke kender, men jeg gaar ud fra, at deres Betragtning er den samme —, er de blevet siddende for Sagens Skyld, idet de har frygtet for, at det, hvis de meldte sig fra, vilde betyde Uro om Banken, den Uro, som betyder Tab.

Vi spurgte den højtærede Minister, om det var Meningen, at Tremandsudvalget vedblivende skulde bestaa, naar han nu nedsatte dette Tomandsudvalg. Det er sagt mig, at Tremandsudvalget selv ønsker at fratræde, og jeg kan ærlig talt heller ikke se, hvad dets Virkefelt er, efter at Tomandsudvalget er blevet nedsat. Omkostningen ved et saadant Udvalg spiller i en Sag som denne kun en forholdsvis ringe Rolle, men nogen Omkostning er der selvfølgelig derved, og om det er Landmandsbanken, der betaler, eller det er Staten, kommer jo for saa vidt ud paa eet, eftersom Staten maa dække Underskuddet i Landmandsbanken, og derfor bliver det til syvende og sidst Staten, som maa betale. Som Følge deraf burde man have imødekommet det Ønske, som Udvalget, efter hvad jeg har hørt, selv har udtalt, saaledes at Omkostningerne ved det blev sparet.

Den højtærede Minister nedsatte altsaa et Tomandsudvalg til at undersøge Sagen til Bunds, et Tomandsudvalg, som kom til at bestaa af Departementschef Dalhoff, som allerede sad i Tremandsudvalget, og Nationalbankdirektør Green. Dette Udvalg har saa gennemarbejdet Landmandsbankens Forhold og er kommet til det Resultat, vi alle kender, et Resultat, der, som tidligere sagt, desværre er kommet frem.

Hvis man staar med et Aktiv, hvori man er interesseret, og som man vil afsætte, saa gælder det om, at man selv ved fuld og hel Besked med alle Detailler dette Aktiv vedrørende. Man skal selvfølgelig ikke, hvis man er loyal overfor den, man vil handle med, søge at snyde sig en Fordel til ved at fremstille Sagen gunstigere, end den faktisk er; men det er da ganske til en Sde at fremstille den daalligere, thi man vil derved kun opnaa, at det bliver dyrere for en, i dette Tilfælde for Staten. Og det er da aldeles givet, at det vil blive Resultatet efter de Oplysninger og den Opgørelse, som Tomandsudvalget er fremkommet med, og det er trist, at de to Mænd ikke har kunnet holde denne Opgørelse indenfor deres Tænders Gærde, ikke har kunnet holde den skjult, saa den ikke var kommet frem til saa mange, saaledes som det nu er sket, og kommet i Bladene; thi man ved jo, at det for Aviser, Referenter, er gefundenes Fressen at faa fat i noget af den Art.

Den højtærede Minister nedsatte altsaa dette Tomandsudvalg. Men saa skete der noget, som ogsaa har vakt en vis Opmærksomhed. Tomandsudvalget fik, vist efter eget Ønske, Likvidator Poul Andersen til Hjælp — og det er muligt, at det var nød-